bat mensā ei minister fidissimꝰ appones
carnibꝰ onerabat. letamque nocte habi
turos pmittebat. Et ecce ꝓpositꝰ assumptis
quibusdam de fratribꝰ avide illis supervenit
comedentibꝰ et stans sup illos In bonis
inquit opibꝰ te magistre sancte invenimꝰ. Enī
vero ait egrotis matris si tu velles scu
tella hec magis liceret quam tibi. et
allevans illam in faciem eā minatꝰ
pcutere n̄ tn̄ fecit. Vigilem autē qui et ipe
iratꝰ servū nequissimū vocans nunquā
in conspectu suū venire iussū domo ex
pulit. Solo quoque illo deceptore quidē regnū
et regni relicto abierunt. ianuis ne
ultra intꝰ intraret claustri post se solli
cite clausis ¶ At ille malū sibi aliquod
maximū cras futurū timens de nocte
fugā iniit. latibulumque die illo inter
frutecta montis pximi habuit. Sed et
abbas cū neminē illū psequi vellet.
securꝰ tandē sumet factꝰ deambula
toribꝰ peregrinis qui romā ibant iungit[ur]
Sed quid postea fortune habuerit. quā
dubie affirmatū est. odio nominis eius
libens ignoro. Et hec est tragedia san
drati ypocrite iussu ottonis magni
in nos moliminū ¶ Misit tandē abbas
lr̄as ottonibꝰ et regine in saxoniam
cū muneribꝰ. festivitas tempꝰ adventꝰ
eorū. nec n̄ et ekk̄do quaternione oēz
seriem sandrati tenentem. Quā ille
ottoni filio cū inseretis legē daret
in tantos hyronie cachinnos solutꝰ
est ut mr̄ eiꝰ stupueriens quid esset
quereret. At ille scriptū illā ipi dans
legere eā rogavit. nā lr̄atissima erat.
q fortuna se relato missū apte scm
sandratū comitata sit et secuta. Quā
cū et ipa quidē studiose plegeret. ri
sumque nō contineret. filio ait. Enī vero
fili tam indecens mi videt[ur] fuisse
prēz tuū talibꝰ viris quales et nos
nup de illis vidimꝰ tale scelꝰ imisisse.
monstrumque hoīs tante reverentie viros
post se trahere iussū fuisse. Eya ait
Auricularis patris tui fuit ille hominū
vilissimꝰ et deo odibilis. Sed et ego
fallebar in illo macilentū videns et
pallidū. habitumque neglectū. magnū
aliquod nos ieo experturē sperabamꝰ
Sed nūc aut tibi et ekk̄o quicquid de hac re

pri tuo loquimini ait convenire. Sed ego quidē
qn̄ pmū copia fuerit scripturā istam fida
interpres auribus eius aperiam:

Miles quidā abbatis nunciꝰ datꝰ regi tandē
regina astante lr̄as dans munera
offert. Continuoque grate acceptis quomodo
sandrat se habeat interroganti regina
infert. Quidni ait hoc dn̄e mi in iunctū
est epl̄a lecta tibi interptari. Quā cū
ipa legisset finis eiꝰ erat. Moveatque
maiestatis tue pietatem indiscreta
varietas molestiarū quas psedecim
ebdomadarū spacia cū fratribus meis
pressꝰ sū. Et illa has dn̄e mi hyꝰ arctis
breviatas amabo clementer ait audi.
Cuique ei scripturā illā totā quā citissime
poterat fidelis interpres absolveret.
Tedet me ait mi dilecta et piget audisse
vana hoīs totque indiscreta molimina.
Sed et miseret me ait mei timore talium
et tante humilitatis patienque dei virorū.
Ni inquit introspectum daret[ur] deceptor ille
levissimꝰ quā cunctis ypocritis in exemplū
eēt futurꝰ. Alteroque regine consilio ekk̄e
Scribe ait notkero tuo cū suis nō mea
tm̄ illis sed et illorū mi qr̄ commoti st graviz.
Et si eos contristavi in saxonia ppt iniuriam
illorū mei causa patiar. eos si vixero
sciens letificabo. Adventumque meum in maio
deo donante ad eos futurū. et vulnera quibꝰ
a puer sib seductꝰ eos lesi sanaturum.
¶ Ingreditur interea otto filiꝰ pr̄ illi scriptū
illā qui rerū in saxonia dat legendā. Ille autē
inter legendū dū rideret miror te pater
ait ridere quod me libet flere. Et verax
factꝰ sis ait. hoc pr̄ gaudeo. Crebro vos
cū eū insinuarem. et vos tn̄ me insulto
illuc hoīez misistis. qualis eēt celare nō
potuit. Sed vel nūc querat[ur] pr̄ ubi sit. ut cū
nos in locū ait venerimꝰ in conspectu disci
pulorū suorū quos indigne tractaverat
ipe digne tractet[ur]. Et regina. Si patri
tuo fili ait pꝰ ire ad manus venerit. n̄ meo
consilio eū illuc reservabit ¶ Dimissꝰ
hilariter miles abbatis. bonis nunciis gerulꝰ
oēs sci galli viros letificat. regum eis
vis edixerat. ut quo ipi iā experti sunt
quibus bn̄ quidē vellent pꝰ hac vivent quātū
nō vellent. Nec enim iam ultra ullum
eis ypocritam spondent immissuros.
¶ Parant[ur] in adventū illorū multimoda

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 210r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/fr/vad/0070/210r)